

lxxvii

1

PAVLVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEY.

¶ Ad perpetuam Rey memoriam.

N.º 2904

6570

OSTQ V A M Diuina Bonitas nos licet immeritos, ad summi Apostolatus fastigium assumeré dignata est, nunquam cessauimus, abusus, qui in Ecclesia Dei, seu nimia sedis Apostolicæ indulgentia, seu hominum malitia irrepississe cernuntur, pro uiribus tollere, & Ecclesiam ipsam in pristinum candorem restitueré, diuersas ad hoc saluberimas constitutiones ædendo, & inuiolabiliter obseruari mandando. Verū cum non omnia vno, et eodem tempore excogitari, ne dum perfici potuerint quinimo circa ea sit nobis singulis ferme diebus aliquid enitendum abusui Apostosia, quæ per regulares personas sub diuersis falsis prætextibus quotidie incurritur vtterius parcendū non esse censuimus. Nam licet diuersi R. o. Pontifices prædecessores nostri, per eorum constitutionis cōplurā contra apostosia hmōi ediderint statuta & ordinationes, nondum tamē est plenum cōtra eam ad inuentum remediū. Quinimo diuersi diuersorū etiam miendicantium ordinū religiosi propriæ salutis immemores, Deique timore postposito, sub prætextu alij videlicet: qd^r religioni, & ordini in genere ob varias cōfictas causas astricti non sint, & superinde sententiam declaratoriam obtinuerint, alij quod beneficiū ecclesiasticū cura tum assecuti sint. Alij quod extra regularia sui ordinis loca stādi & alicui beneficio ecclesiastico deseruiendi a suis superioribus licentiam habeant, & alij diuersis alijs confictis coloribus. Alij uero nullo suffulti prætextu sed temeritate propria, contra proprium iuramentum, per eos in eorum professione præstitum, & regularia sui ordinis instituta extra claustra suorum regularium locorum degunt, & in seculo aliqui habitu sui ordinis re tento, aliqui illo abiecto, in habitu presbiterorum secularium, & complures in habitu laycali temere vagantur. Et postquam Deo fidē fallere non sunt veriti. Cætera omnia quantūuis grauissima & detestanda, leuia, & licita reputantes. Alij Parrochianos eorum curæ cōmissos falsam doctrinā docere, & prauis opinionibus, ac hæresibus replere, alij vxores ducere, alij siue paupertate eos cogente, siue diabolico instinctu secularibus & mecanicis negocijs se dare. Alij seditionibus popularibus, & coniurationibus cōtra Principes, & alios, ac quibusuis alijs lœuis actibus se implicare, & cæ

A tera

teria omnia nequissima facere presumunt in grauiissimam diuinæ maiestatis offendam, & religionis opprobrium, ac animarum suarum perniciē, & aliorum Christi fidelium scandalum . Quamobrem considerantes Apostatas hmoī infinitis erroribus in eadem Dei Ecclesia causam præstare, & propterea uolentes contra apostasiam ipsam plenius prouidere, & eam quantum nobis ex alto conceditur, de medio tollere . Motu proprio: et excerta sciencia nostra, ac de apostolicæ potestatis plenitudine omnes & singulos qui post professionē per eos in ætate legitima constitutos, in aliquo approbato, etiam militari ordine pure, & libere emissam, vel si ante ætatem legitimam professi fuerint, post illam per eos in ipsa ætate legitima constitutos pure: & liberē, ratam & gratam habitam temeritate propria, aut quoquis prætextu: vel causa, etiam si se religioni & ordini non astricatos esse sine causæ cognitione, & his quæ a iure requiruntur, seruari omisisse: vel non legitimate probatis, declarari obtinuerint, aut beneficium ecclesiasticum, etiam curatum nō præcedente legitima dispensatione possident, vel alicui beneficio ecclesiastico, etiam curato alterius nomine deseruant extra claustria suorum regularium locorum degunt, aut in posterum degent, omnibus, & singulis beneficijs ecclesiasticis cum cura, & sine cura secularibus aut sui: vel cuiusuis alterius ordinis regularibus per eos quomodo libet obtentis, & de cætero obtinem cuiuscunque qualitatis fuerint, ac fructibus, redditibus, & prouentibus ecclesiasticis, eis quomo. dolibet reseruatis, seu assignatis, necnō Baccalaria licenceaturæ doctorat°, & magisterij, ac quib' uis alijs in iure canonico, vel ciuili, aut Theologia, seu Medicina, vel Artibus, aut quauis alia facultate gradibus per eos etiam antequam religionem ingrederentur obtentis: seu asseditis: necnō quo. cunque ministerio ecclesiastico Apostolica auctoritate tenore præsentiu. pœnitus, & omnino priuamus, ac ad illa, & alia quæcunque, & qualiacunque in posterum obtainenda, seu fructus redditus, & prouentus ecclesiasticos percipiendos, aut gradus asséquendos perpetuo inhabilitamus, & ab executione quoruncunque ecclesiasticorum etiam sacrorum & præser. tim presbiteratus ordinum, necnō omni ministerio ecclesiastico prædicto perpetuo suspendimus, priuatosque & inhabiles: ac suspēsos esse . Necnō beneficia ipsa de iure, & de facto, etiam ad hoc vt eorum ordinarij collatores & alijs libere conferre possint, & nisi ea infra tempus à Lateraneñ. Cōciliorum statutum contulerint collatio beneficiorum corundem ad immedia tum illorum superiorem, & demum ad nos & pro tempore existentem Ro. Pontificem deuoluatur, patroni quoque corundem beneficiorum per sonas

2

sonas idoneas infra tempus a iure statutum ad ipsa beneficia praesentare possint, & nisi praesentauerint eorum libera collatio ad ordinariu spectet & pertineat, vacare, ac reseruationes fructu, redditu, & prouentuum hu iusmodi extingui, & expirare decernimus, ita ut de cætero ipsi apostatae quandiu vixerint, aliqua beneficia ecclesiastica, obtinere, vel aliquod officium ecclesiasticum exercere, aut fructus, redditus, & prouentus ecclesiasticos, seu super illis pensiones annuas percipere, vel exigere, seu curam animarum vel aliquod ministerium ecclesiasticum exercere, aut sacramenta ecclesiastica ministrare, seu missam celebrare, aut praetextu ordinu in quibus constituti erunt, aliquid facere, vel exequi nequeant, & prouisiones, seu commendae, ac reseruationes fructuum, redditu, & prouentuum ecclesiasticorum, necno assignationes pensionum annuarum eis etiam dicta auctoritate etiam cum presentium toto earum tenore inserto plenaria derogatione pro tempore factae, nullae sint & irritae ac viribus omnino careant, nec aliquod eis ius, ac titulum beneficia possidendi, aut fructus, redditus, & prouentus, seu pensiones hmoi exigendi, vel percipiendi tribuant Ipsique sic priuati inhabiles, & suspensi fructus suos non faciant, sed ad illorum restitutionem teneatur. Et nihilominus si curam animarum exercere, vel ecclesiastica sacramenta ministrare, seu missam celebrare, aut praetextu ordinum suorum praedicatorum aliquid facere, aut aliquod ministerium ecclesiasticum exequi presumferint, tanquam suspensi ab executio ne ordinum suarum. Et in illis contra suspensione ipsam, & in contemptum clauiu ministrantes condignis poenis omnino puniantur. Et vt omnis vagandi occasio apostatis hmoi tolatur, volumus & sancimus, quod quæ uis tam ecclesiasticae; quam seculares personæ cuiuscunque status; gradus ordinis conditionis & præminentiae existat, etiam si Episcopali, Archiecopali, Patriarchali: aut alia maiori ecclesiastica dignitate: etiam Cardinalatus honore: seu mundana: etiam Marchionali: Ducali, aut alia maiori auctoritate, seu excellentia præfulgeant aliquem Apostatarum eorūdem receptare, seu nutrire: vel illis quomodo ad eorum monasterium seu domum: vel alium locum regularem redeant fauore, aut auxiliu seu consiliu præstare non præsumant, & si eos receptauerint, seu nutriuerint, vel illis, vt præfertur fauerint, aut auxilium seu consiliu præstiterint: et per ordinarium loci sub quo moram trahent cōmoniti a præmissis non destinerint sentenciam excommunicationis eo ipso incurvant. Et si patroni alicuius beneficij ecclesiastici siue sint laici, siue clerici aliquem ex eisdem Apostatis ad beneficium de eorum iure patronatus existens tunc uacans præsenta-

A ij uerint

principes & dominii in
dignitas confitent qui ap-
tati auxiliu & sanecu-
larem, si demone apud
ad hoc est ordinario loci nela
crimis diffidet / sine exceptione

*uerint præsentationes hm̄oi sint eo ipso nullæ , irritæ , & inanes, ac viri
bus creant, ipsi patroni iure præsentandi alios ad eadem beneficia pro ea
uice tantum priuati existant, quodque superiores Ordinum quos ipsi pro
fessi fuerint , & ordinarij locorum, in quibus ipsi Apostatae pro tempore
degent, tam coniunctim quam diuisim eosdem Apostatas, vt ad eorum
monasteria redeant, requirere, & si ad dicta monasteria redire cessauerint
vel recusauerint, eos secundum ordinis disciplinam monitione præuia
per censuras ecclesiasticas & pœnas etiam corporis afflictivas ad redeun-
dum cogere, & compellere possint, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit
auxilio Brachij secularis. Quod si regularis ordo hoc non patiatur aucto-
ritate nostra prouidere valeant vt talibus apud eadem monasteria in locis
competentibus, si absque graui scandalo fieri poterit, alioquin in alijs reli-
gioſis domibus eiusdem ordinis ad agendum in ibi pœnitentiam vitæ ne-
cessaria ministrentur. Si vero Apostatae hm̄oi se in his inobedientes pre-
ſtiterint, sint etiam auctoritate nostra maioris excommunicationis senten-
tiam eo ipso innodati, & superiores sui eos excommunicatos esse declarent,
& nuntient, ac ut tales ab omnibus suis subditis nunciari, & publicari fa-
ciant. Teneanturque ipsi Apostatae cuiuscunque ordinis congregationis,
& habitus fuerint Birretum nigrum duabus lineis albis ex tela confectis,
& dígito humano latis ab una extremitate ad aliam extremitatem circun-
ductis distinctum, & per totam eius circumferentiam simili linea alba ſuf-
fultum, ita vt omnes lineæ præfatæ oculis intuentium manifestæ appare-
ant continue gestare. Et si sine Birreto hm̄oi depræhensi fuerint possint
pro hm̄oi in obedientia non ſolum per ſuos superiores , verū etiam per
quoscunque tā ecclesiasticos, quam ſeculares iudices, & magistratus con-
dignis poenis puniri , & ad delationem ipsius birreti, vt præfertur , distin-
cti, & ſuffulti omnino compelli. Decernentes quod de cætero, qui aliquē
ordinem approbatum, vt præfertur tacite, vel expreſſe professus fuerit, &
ſe illi ordini non aſtrictum eſſe contendere, vel alſ quoquis modo ſiue rete-
to , ſiue dimiſſo habitu extra regularia loca ipsius ordinis de iure aliquo
caſu ſtare poſſe putauerit, vel quauiſ ratione, aut prætextu ſuper hoc poſ-
tulauerit ſeu ſupplicauerit, litteras, quas à nobis ſeu officio Pœnitentiariæ
noſtræ obtinebit, Cardinali, Protectori, ſeu viceprotectori ipsius ordinis
in curia residenti, & procuratori generali ordinis dirigi & preſentari face-
re, ac coram eo in hoc negocio cum plena cauſæ cognitionæ procedere
teneatur, alias omnia, & ſingula, per ipsum professum in præmissis geſta
nuliſ ſint roribus vel mometi. Literæque alijs directa nullam iurisdictio*

nem

3

nem tribuant . Quodque omnes & singulæ translationes de Apostatis
ipsis ad alium ordinem etiam per nos , aut prædecessores nostros, vel per
officium Pœnitentiariæ hmōi haētenus factæ , & quas dienceps fieri cō
tigerit nisi ad arctiorem vel parem ordinem factæ fuerint . Et ipsi sic trans
lati, in monasterijs, in quibus regularis obseruantia vigeat, actu maneat
nullæ sint & irritæ . Ipsique sic translati , ad pristinum ordinem etiam si
in ordine ad quem translati fuerint professionem in eo emitti solitam emi
serint , redire teneantur, & si post vnam & secundam monitionem sibi à
Prælatis, seu superioribus ordinum ē quibus translati sunt, factam, redire
distulerint, aut neglexerint, liceat ipsis Prælatis seu superioribus procede
re contra eos modo, & medijs contra Apostatas statutis . Et nihilominus
præfatos, sic translatos, & ut præfertur non redeentes, administratione cū
iūscunque ecclesiastici beneficij, seu officij, & prælaturæ perpetuo priua
mus, & priuatos esse, nec non bona quæcunque mobilia seu immobilia,
ac census, redditus, & prouentus, iura & actiones per eosdem fratres, tam
egressos, & eiectos, quam ad alium ordenem, vt præfertur, translatos , seu
de licentia suorum superiorum extra eorum monasteria stantes tempore
quo extra monasteria sui ordinis steterint acquisita, etiam si acquisitiones
hmōi ab ipsis fratribus ex redditibus beneficiorum ecclesiasticorum cū
cura: vel sine cura ab ipsis obtentorum, seu detentorum, aut ex propria in
dustria, seu artificio, mercatura, vel ex testamento, seu successione ab intes
tato quorunvis consanguineorum, affinium, vel amicorum suorum, aut
quoruncunque aliorum factæ sint, non fisco nostro, aut Cameræ nostræ
Apostolicæ, sed religioni, aut monasterijs in qua, seu quibus primò profe
ssi fuerint , eo ipso applicata esse, & censeri debere decernimus, & declara
mus, ita ut iuxta regularia religionis seu monasteriorum huiusmodi insti
tuta omnino distribui, & dispensari debeant . Nec super illis per Protec
tores, aut superiores religionis, & monasteriorum prædictorum, aut quosuis
alios quacunque auctoritate fungentes aliqua compositio, seu concordia
aut remissio fieri possit . Sicque & non alias aliter, nec alio modo in præ
missis omnibus & singulis per quoscunque judices, & Commissarios, qua
uis etiam dicta Apostolica auctoritate fungentes, etiam caſum Palatij a
postolici Auditores, & S. R. E. Cardinales in quavis causa & instantia
sublata eis , & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretan
di auctoritate, & facultate iudicari, & diffiniri debere, ac si securus supet his
a quoq; quavis auctoritate scienter vel ingnoranter contigerit attentari
irritum & inane decernimus, & quoniam experientia rerum magistra do
cente

tente, cognouimus priuilegia cunctis feré ordinibus concessa recipiendi
professos aliorum ordinum in eorum monasterijs, domibus, & regulari-
bus locis materiam præstare Apostatis huiusmodi per sæculum euagan-
di, præsertim cū diuersi ordinum huiusmodi superiores & prælati Apost-
tatas huiusmodi recipient, & postquam illis eorum habitum regularem
exhibuerint, eis standi extra monasterium licentiam concedant. Nos a-
busui huiusmodi occurrere volentes, omnia & singula priuilegia & indul-
ta apostolica quibusuis ordinibus, monasterijs, & domibus, seu alijs regu-
laribus locijs (Cartusieñ. & Hæremitis Camaduleñ. in hæremo realiter
degentibus dūtaxat exceptis) super recipiendis Canonicis regularibus, seu
monachis, vel fratribus aliorum ordinum per quoscunque Romañ Pon-
tifices prædecessores nostros sub quibusuis verborum formis, & tenoribus
etiam motu proprio, aut alias quolibet concessa, etiam Mare magnum
nuncupata, quo ad facultatem recipiendi eosdem Canonicos regulares,
seu monachos, & fratres poenitus & omnino reuocamus, cassamus, irrita-
mus, & annullamus, Et viribus poenitus Et omnino vacuamus. Mandates
vnuersis Et singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archie-
piscopis Et Episcopis, alijsque Diocesanis, Et locorum ordinarijs, ut ipsi
per se vel alium, seu alios presentes literas, in eis contenta quæcumque vbi,
Et quando, ac quoties opus fuerit, solenniter publicantes, faciant dicta au-
toritate nostra easdem presentes literas plenarie, et totali executioni de-
mandari, Eos qui illis contrauenerint iuxta ipsarum literarum continen-
tiam, & tenorem condignis poenis plectendo & puniendo ac contradicto-
res quolibet et rebelles, eisq; in præmissis non parentes, per sententias,
censuras & poenas ecclesiasticas, aliaq; opportuna Iuris remedia, appella-
tione postposita, compescendo. Necnon legitimis super his habendis ser-
uatis processibus, sententias, censuras, & poenas prædictas, etiam iteratis
vicibus, aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio bra-
chij secularis. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apos-
tolicis, ac monasteriorum, & aliorum regularium locorum, necnon ordi-
num quoruncq; etiam iuramento confirmatione apostolica, vel quauis
firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq; in-
dultis, & literis apostolicis, etiam mari magno, seu bulla aurea aut alias
quolibet nuncupatis, seu per officium Poenitentiariæ huiusmodi expedi-
tis eidem Apostatis, seu træsslati: ac nostra sancti Spiritus in Saxia de Vr-
be ordinis sancti Augustini, & quibusuis alijs hospitalibus. Necnon beatæ
Mariae redēptionis captiuorum, & de Mercede, ac quibusuis alijs mo-
nasterijs

4

naasterijs, & regularibus locis: sub quibuscūque tenoribus et formis, ac cū
quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, &
in solitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, etiam motu scien-
tia, & pietatis plenitudine similibus, aut alias quòlibet concessis, ac eti-
am iteratis vicibus, approbatis, et innouatis. Quibus omnibus etiam si
pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus spe-
cialis specifica expressa, et indiuidua, ac de verbo ad verbum, non au-
tem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia
expresio habenda, aut aliqua exquisita forma seruanda esset, tenores hu-
iusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil pœnitus omissio, & forma in
illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis
habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat speciali-
ter, & expreſſe derogamus, contrarijs quibuscunq;. Aut si aliquibus co-
muniter, vel diuīsim ab eadem sit sede indultum quod interdici, suspendi,
vel excōmunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenā
& expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.
Ut autem presentes literæ ad omnium quōrum interest noticiam dedu-
cantur nec aliquis earum ignorantiam pretendere, aut contra eas se ex-
cusare valeat dicta auctoritate apostolica statuimus, atque decernimus,
ut ipsemet literæ, vel earum transumptum cui manu. Notarij publici sub-
scripto, & sigilo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ mu-
nito eam prorsus fidem in iuditio et extra adhiberi uolumus, quæ ipsis
originalibus literis adhibetur, si facto, & realiter exhiberentur. In Ba-
silicæ Principis Apostolorum, et ecclesiæ sancti Ioannis Lateranensis, ac
Cancellariæ apostolicæ, valuis & acie Campi floræ per aliquos ex Cur-
soribus nostris publicentur earum exemplo in singulis valuis & acie
predictis affixo, & dimisso. Nulli ergo omnino hominum li-
ceat hanc paginam nostræ priuationis, inhabilitationis, suspensi-
onis, sanctionis, declarationis, reuocationis, cassationis, irritationis,
annulationis, mandati derogationis, statuti decretorum & volunta-
tum in fringere, vel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autem hoc attenta-
re presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri &
Pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud san-
ctum Petrum. Anno incarnationis Dominicæ. Millesimo Quingentesi-
mo, Quinquagesimo octauo. Tertio decimo. Kl. Augusti. Pontificatus
nostrii anno quarto.

¶ Io. Barengus. Barengus.

¶ Die Tercia Augusti. M. D. Lviij. literæ originales presentium affixa, & publicatae fuerunt in locis suprascriptis dimissis in ibi illatum exemplis affixis per nos. Ioannem Magnum, & Bernardinum Andreuti Curatores Iacobus Gorra magister Cursorum.

¶ Dom Fernando Arcebíspio de Lixboa. &c. Mandamos aos Piores Curas E pregadores que em suas estações E pregações E egrejas publiquem estas letras solennemente ao pouo aqual vay assinada por nos.

Dom Fernando Arcebíspio